leuchten. वि blitzen, glänzen, erstrahlen, aufgehen.

2. द्युत् *f.* Glanz.

3. द्युत, *p.p.* द्युत्त zerbrochen.

द्युतय्, °यति *mit* वि blinken.

द्युति *f.* Glanz, Pracht, Würde.

द्युतिमन्त् glänzend, prächtig, würdevoll.

द्युनिश् *n. Sgl. u. f. Du.* Tag und Nacht.

द्युनिश *n. Sgl. u. Du. dass.*

द्युपति *m.* ein Gott (Himmelsherr).

द्युपथ *m.* die Luft (Himmelspfad).

द्युमणि *m.* die Sonne (Himmelsjuwel).

द्युमन्त् glänzend, herrlich, kraftvoll.

द्युम्न *n.* Glanz, Herrlichkeit, Kraft, Tüchtigkeit.

द्युम्नवन्त् *u.* द्युम्निन् herrlich, kraftvoll.

द्युवधू *f.* Himmelsweib, Apsaras.

द्युषद् *m.* Himmelsbewohner, Gott.

द्युसरित् *u.* द्युसिन्धु *f.* der Himmelsstrom, die Gāngâ.

द्युस्त्री *f.* = द्युवधू.

द्यू spielend (—°); *f.* Würfelspiel.

द्यूत (*s.* 1. दिव्) *n.* das (Würfel-) Spiel, Glücksspiel (*auch übertr. vom Kampf*).

द्यूतकर, °कार *u.* °कृत् *m.* Spieler.

द्यूतदास, *f.* ई Spielsklave, -in (*d. h. die im Spiel gewonnen sind*).

द्यूतधर्म *m.* Spielregel *o.* -vorschrift.

द्यूतवृत्ति *m.* der vom Spielen lebt.

द्यूतशाला *f.*, °सदन *n.* Spielhaus.

द्यूतसमाज *m.* Spielgesellschaft.

द्यून *s.* 2. दिव्.

द्योत *m.* Glanz, Schleim.

द्योतक leuchtend, erleuchtend, darlegend, ausdrückend, bedeutsam. *Abstr.* °त्व *n.*

द्योतन *u.* द्योतन leuchtend, erleuchtend; *n.* das Leuchten, Erleuchten, Darlegen.

द्योतनि *f.* Glanz, Schein.

द्योतिन् = द्योतक.

द्योत्य darzulegen, auszudrücken.

द्यौलोक *m.* die Himmelswelt.

द्रङ्ग *m.*, आ *f.* Stadt.

द्रढय्, °यति fest machen, bekräftigen.

द्रढिमन् *m.* Festigkeit, Bekräftigung.

द्रढिष्ठ *u.* द्रढीयस् *Superl. u. Compar. zu* दृढ.

द्रधस् *n.* Gewand.

द्रप्स *m.* Tropfen, Funke, Mond; Banner.

द्रप्सवन्त् betropft.

द्रप्सिन् dicktropfend; mit einem Banner versehen.

द्रम्, *Intens.* दन्द्रम्यते hinundher laufen.

द्रमिल *m. Pl. Volksname.*

द्रव laufend, flüssig, überfliefsend von (—°); *m.* Lauf, Flucht, Flüssigkeit (*abstr. u. concr.*), Saft.

द्रवण *n.* das Laufen, Zerfliefsen, Schmelzen.

द्रवत् *Adv.* im Laufe, schnell.

द्रवता *f.*, °त्व *n.* der flüssige Zustand.

द्रवमय flüssig.

द्रवय्, °यते laufen, fliefsen.

द्रवर laufend, eilig.

द्रवि *m.* Schmelzer.

द्रविड *m. N. eines Landes*; *auch adj.* (*f.* ई). *Pl. N. eines Volkes.*

द्रविण *n.* bewegliches Gut, Reichtum, Geld; Vermögen, Kraft.

द्रविणवन्त् Reichtum *o.* Segen verleihend; kraftvoll, stark.

द्रविणस् *n.* bewegliche Habe, Geld.

द्रविणस्यु nach Reichtum verlangend.

द्रविणाधिपति *m.* Schätzeherr (*Bein. Kubera's*).

द्रविणेश्वर *m.* Besitzer von Reichtümern; *auch = vor.*

द्रविणोद, °दस् *u.* °दा Schätze spendend.

द्रविणोविद् *dass.*

द्रवितर् *m.* Renner.

द्रवित्नु laufend, flüchtig.

1. द्रव्य *n.* Gegenstand, Ding, Habe, Gut, Besitz; Stoff, Substanz (*ph.*); Einzelding, Individuum; ein taugliches Subjekt *o.* die rechte Person.

2. द्रव्य *Adj.* Baum-.

द्रव्यजात *n.* Art Stoff *o.* Ding.

द्रव्यवन्त् begütert, reich; der Substanz inhärierend (*ph.*).

द्रव्यवृद्धि *f.* Mehrung des Besitzes.

द्रव्याश्रित an der Substanz haftend (*ph.*).

द्रष्टर् der da sieht *o.* sehen wird; der da untersucht, prüft (*j.*); *m.* Richter.

द्रष्टव्य zu sehen, sichtbar; zu erkennen, zu betrachten; zu prüfen, zu untersuchen (*j.*).